

JOINT STATEMENT:

The Ministry of Migration and Asylum must rescind the eviction order of people on the move from camps

4 June 2025

In early May, [Greek media](#) reported that the Ministry of Migration and Asylum issued a verbal directive to the authorities of refugee camps across Greece to evict beneficiaries of International Protection as well as rejected asylum seekers from their facilities.

◆ High risk of destitution for various groups of people

The notice of the decision did not include guidance on appropriate alternative accommodation solutions or safeguards to avoid people falling into destitution. Compounded by long-standing issues accessing state support outside of camp facilities as well as the diminishing capacity of civil society to fill protection gaps, the decision risks placing various groups of people into precarious situations at odds with the fulfilment of their fundamental rights as well as respect for human dignity.

On both the mainland and islands, organisations have been in contact with people who were informed of their imminent eviction or who have already been removed. While beneficiaries of International Protection are legally obliged to vacate state temporary camp-based accommodation 30 days after receiving a positive decision - a timeframe that is often not sufficient for the state administration to issue all the documents necessary for them to access alternative accommodation - integration support outside of the camps is limited. The [Helios+ programme](#)'s implementation began only recently, following the conclusion of its predecessor, and is currently in its early stages, with the application period opening on 26 May 2025. As a result, access to accommodation is not yet available. The programme is designed to serve a [fraction of Greece's refugee population](#), and will require [sustainable funding](#) to avoid the interruption of its services. Moreover, there are considerations with regard to its short-term nature, [specific eligibility requirements](#) and potential bureaucratic barriers. In addition, high risk of homelessness and destitution persist among beneficiaries of international protection, due to the gap that arises after 30 days from the issuance of a positive decision or discharge from a facility, until access to Helios housing becomes available. Along with Greece's housing crisis and rising prices, sudden eviction will mean that people who have been granted protection in Greece will face significant challenges finding suitable alternative accommodation, potentially increasing their insecurity.

Those without recognised status have little to no access to support outside the camps, which puts them in an even more precarious situation. Those who have had their asylum application rejected are particularly disadvantaged, as they are unable to access formal employment, healthcare or social allowances. For many, this is compounded by the threat of arrest and prolonged pre-removal detention, while returns to countries of origin or transit remain largely impeded if not effectively suspended for most countries of origin. These

circumstances plunge people into legal limbo and extreme living conditions. Evictions are equally problematic when they do not take ongoing legal procedures into account, an issue which has been flagged by many applicants. This can be the case when applicants have appealed against rejection decisions in Greek Administrative Courts - with or without state funded legal aid - as procedures are riddled with extensive delays. Combined with the lack of effective communication pathways with the Greek asylum authorities, these factors have a disproportionate impact on applicants' living conditions. Consequently, remaining in camps is the only possibility they have to avoid homelessness, informal employment and the accompanying risks of abuse, exploitation, trafficking, and extended detention. Individuals who have made subsequent applications are also at risk: they already have limited access to reception conditions at the discretion of the authorities. Evictions also risk placing this group, as well as those waiting to make such applications but facing delays caused by a lack of state-provided interpretation services, at an even greater risk of destitution.

◆ Short-notice periods with limited alternative options for support

In some instances, organisations report that camp authorities informed people of their removal a week in advance. In others, people were informed only the day before, and were not able to retrieve all their belongings before eviction. Elsewhere, pending removal, people have been internally transferred within the facilities. For instance, on Lesbos, beneficiaries of International Protection have been relocated from ISO containers to more remote areas of the camp, into tents shared with unrelated people, increasing their precarity and risks to their physical and mental health. Mobile Info Team (MIT) is also in contact with persons, including families with young children, who have applications pending for migration residence permits and have been given eviction notice accompanied by threats, increasing their anxiety:

“[T]he camp director called us again to leave, and if we do not get a house, he will bring the police on us [...].”

- Testimony from a man residing in a camp in the Athens area, who was notified of the coming eviction of his family, including three minor children

In the same vein, the Greek Council for Refugees (GCR) recently requested the extension of the provision of accommodation in a camp facility for a 7-member Afghan family, including a pregnant woman and two children with respiratory issues. Despite their multiple and urgent vulnerabilities, the family is no longer officially permitted to remain in the facility after the 30-day deadline, and for now have no access to alternative state accommodation.

Considering long-lasting gaps in the provision of state accommodation, non-state actors have, over the years, spent millions to provide alternative solutions. In recent years, Love Without Borders for Refugees in Need and its partner organisations estimated they had spent an average of €2.1 million annually to provide accommodation services. However, shelters face structural capacity shortages and can require a waiting time of several weeks to access. In addition, the substantial drop in funding for civil society organisations providing these housing alternatives means that many have seen a decrease in their accommodation capacity. MIT has been in contact with several shelters which all reported having no capacity to accommodate new people:

“For the last eight years, housing has been our central focus. However, due to significant losses in funding, we are now at risk of being unable to sustain our efforts in the long term [...] We encourage more accountability for the Greek government and the European Commission.”

- Kayra Martinez, founder of Love Without Borders for Refugees in Need

Municipal homeless shelters are also often no solution, as some have strict eligibility requirements including the possession of valid documents that lengthy bureaucracy can make hard to obtain, as well as a knowledge of Greek or English. The remote location of most camp facilities further limits people's ability to access information or find suitable alternative accommodation, especially considering no regular transportation is organised by the Ministry of Migration and Asylum to reach cities, and therefore essential services.

Finally, while some persons may have the right to work, people on the move are often only able to find work characterised by substandard labour conditions and low wages insufficient to afford renting private accommodation. This adds significantly to the pressure placed upon people notified of their coming eviction, especially those in more vulnerable situations. For example, the same person MIT is currently in contact with above reported not earning enough to be self-sufficient, and being notified that him and his family will be evicted from a camp in the Athens region:

“Are there any organizations that can help us get a house or help us with a portion of the house price? They ask for a lot for rent and I cannot afford everything because my work fees are not good and my family is large.”

For all of these reasons, alternatives to camps are very often effectively inaccessible, increasing the risk of homelessness. As in the past, the call from the Ministry risks that people are subjected to unsafe alternatives, either sleeping rough, erecting informal settlements or squatting in overcrowded flats. These undignified conditions carry the further risk of intimidation and violence by the authorities, who have conducted raids on squats and makeshift camps.

As a consequence, evictions from state-run facilities could place people into situations carrying tangible risks to the protection of their fundamental rights. For children whose stay in camps enables them to attend school, eviction risks interrupting their education, as well as placing working adults into a situation where it may be impossible to maintain their employment. For persons in vulnerable situations - women, children and persons with disabilities or health conditions - their eviction from camps may expose them to severe forms of harm. These include retraumatisation, exploitation, human trafficking and police violence, raising the risk of inhuman and degrading treatment and infringing on the best interests of the child, where relevant, in contravention of both EU and international law.

The undersigned organisations call on the Ministry of Migration and Asylum:

- To rescind the eviction order of people on the move from camps;
- To ensure that if people are removed, this happens only where they have secured a safe and appropriate housing alternative that guarantees they will not end up destitute and homeless and enables them to access their rights in a manner that respects their human dignity;
- To implement a sustainable and dignified framework of support and integration that ensures appropriate accommodation for people on the move, whatever their legal status, during, and after their stay in temporary reception facilities.

Signatories

Mobile Info Team

Equal Legal Aid

Greek Council for Refugees

Refugee Legal Support

Fenix - Humanitarian Legal Aid

Legal Centre Lesbos

Drapen i Havet

Drapen i Havet Stagona

Greek Forum of Refugees

HIAS Greece

Symbiosis-Council of Europe School of Political Studies

Love Without Borders for Refugees in Need

Refcheckpoint

SafePlace Greece

Project Armonia

Defence for Children

Arsis Association for the Social Support of Youth

Collective Aid

Samos Volunteers

Network for Children's Rights

EmpowerVan

Equal Rights Beyond Borders

ECHO100PLUS

INTERSOS HELLAS

I Have Rights

NAOMI Ecumenical Workshop for Refugees

MKO Meraki Humanitarian Support

Second Tree

Changemakers Lab

Γιατροί Χωρίς Σύνορα-Ελληνικό Τμήμα/Doctors Without Borders-Greek Section

Boat Refugee Foundation

Κοινή δήλωση:

Κοινή δήλωση: Το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου πρέπει να ανακαλέσει την εντολή έξωσης των ανθρώπων σε κίνηση από τις δομές

4 Ιουνίου 2025

Στις αρχές Μαΐου, τα ελληνικά μέσα ενημέρωσης ανέφεραν ότι το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου εξέδωσε προφορική εντολή προς τις αρχές των προσφυγικών δομών σε όλη την Ελλάδα να απομακρύνουν δικαιούχους Διεθνούς Προστασίας καθώς και τους απορριφθέντες αιτούντες άσυλο από τις δομές τους.

◆ Υψηλός κίνδυνος εξαθλίωσης για διάφορες ομάδες ανθρώπων

Η κοινοποίηση της απόφασης δεν περιλάμβανε καμία κατευθυντήρια οδηγία σχετικά με κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις στέγασης ή μέτρα προστασίας προκειμένου να μην οδηγηθούν άνθρωποι σε συνθήκες εξαθλίωσης. Σε συνδυασμό με τα διαχρονικά προβλήματα πρόσβασης σε κρατική στήριξη εκτός των δομών και τη διαρκώς φθίνουσα ικανότητα της κοινωνίας των πολιτών να καλύψει τα υφιστάμενα κενά, η απόφαση αυτή ενέχει σοβαρούς κινδύνους. Η απόφαση μπορεί να οδηγήσει ευάλωτους ανθρώπους σε επισφαλείς και δυσμενείς καταστάσεις, οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με την τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Τόσο στην ηπειρωτική Ελλάδα όσο και στα νησιά, οργανώσεις βρίσκονται σε επαφή με ανθρώπους που ενημερώθηκαν για την επικείμενη έξωσή τους και με ανθρώπους που ήδη έχουν απομακρυνθεί. Οι δικαιούχοι Διεθνούς Προστασίας έχουν νομική υποχρέωση να εγκαταλείψουν τις προσωρινές δομές του κράτους εντός 30 ημερών από τη λήψη θετικής απόφασης — ένα χρονικό διάστημα που συχνά δεν επαρκεί για την έκδοση όλων των απαραίτητων εγγράφων από τις αρμόδιες υπηρεσίες ώστε να μπορέσουν να έχουν πρόσβαση σε εναλλακτική στέγαση — ενώ η υποστήριξη για ένταξη εκτός των δομών αυτών παραμένει περιορισμένη. Η υλοποίηση του προγράμματος Helios+ ξεκίνησε μόλις πρόσφατα, μετά την ολοκλήρωση του προκατόχου του, και βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στα αρχικά της στάδια (έναρξη περιόδου υποβολής αιτήσεων 26 Μαΐου 2025). Ως εκ τούτου, η πρόσβαση σε στέγαση δεν είναι ακόμη διαθέσιμη. Το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί για να εξυπηρετήσει ένα μικρό ποσοστό του προσφυγικού πληθυσμού στην Ελλάδα και θα χρειαστεί βιώσιμη χρηματοδότηση για να αποφευχθεί η διακοπή των υπηρεσιών του. Επίσης, υπάρχουν προβληματισμοί σχετικά με τη βραχυπρόθεσμη φύση του, τις συγκεκριμένες προϋποθέσεις επιλεξιμότητας και τους πιθανούς γραφειοκρατικούς φραγμούς. Επιπλέον, για τους δικαιούχους Διεθνούς Προστασίας παραμένει υψηλός ο κίνδυνος να μείνουν άστεγοι και να βρεθούν σε συνθήκες εξαθλίωσης λόγω του κενού που μεσολαβεί μετά την πάροδο των 30 ημερών από την έκδοση της θετικής απόφασης ή την αποχώρησή τους από τη δομή, έως ότου καταστεί εφικτή η στέγασή τους μέσω του προγράμματος Helios. Σε συνδυασμό με την ευρύτερη στεγαστική κρίση στην Ελλάδα και την αύξηση των τιμών, την αύξηση του κόστους διαβίωσης, η αιφνίδια έξωση θα επιφέρει σημαντικές δυσκολίες στους ανθρώπους που έχουν λάβει προστασία στην Ελλάδα να βρουν κατάλληλη εναλλακτική στέγαση, αυξάνοντας ενδεχομένως την ανασφάλειά τους.

Άτομα χωρίς αναγνωρισμένο καθεστώς πρόσφυγα έχουν ελάχιστη ή καθόλου πρόσβαση σε στήριξη εκτός των δομών, γεγονός που τα θέτει σε ακόμη πιο επισφαλή θέση. Ιδιαίτερα δυσχερής είναι η κατάσταση για όσα άτομα η αίτηση ασύλου έχει απορριφθεί, καθώς δεν έχουν πρόσβαση σε νόμιμη εργασία, υπηρεσίες υγείας ή κοινωνικά επιδόματα. Για πολλούς, η κατάσταση επιδεινώνεται περαιτέρω λόγω της απειλής σύλληψης και παρατεταμένης κράτησης με σκοπό την απομάκρυνση, ενώ την ίδια ώρα οι επιστροφές στις χώρες προέλευσης ή διέλευσης παραμένουν σε μεγάλο βαθμό δυσχερείς - αν όχι ουσιαστικά αδύνατες για τις περισσότερες χώρες προέλευσης. Οι συνθήκες αυτές οδηγούν τους ανθρώπους σε νομικό κενό και σε ακραίες συνθήκες διαβίωσης.

Οι εξώσεις είναι εξίσου προβληματικές όταν δεν λαμβάνονται υπόψη νομικές διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη, ένα ζήτημα που έχει επισημανθεί από πολλούς αιτούντες. Αυτό μπορεί να συμβαίνει όταν οι αιτούντες έχουν ασκήσει έφεση κατά απορριπτικών αποφάσεων ενώπιον των ελληνικών Διοικητικών Δικαστηρίων - με ή χωρίς κρατική νομική βοήθεια - καθώς οι διαδικασίες αυτές χαρακτηρίζονται από εκτεταμένες καθυστερήσεις. Σε συνδυασμό με την απουσία αποτελεσματικών διαύλων επικοινωνίας με τις ελληνικές αρχές ασύλου, αυτοί οι παράγοντες έχουν σοβαρές επιπτώσεις στις συνθήκες διαβίωσης των αιτούντων. Κατά συνέπεια, η παραμονή τους στις δομές αποτελεί τη μοναδική επιλογή για να αποφύγουν την αστεγία και την παράνομη εργασία, καθώς και τους συνακόλουθους κινδύνους κακοποίησης, εκμετάλλευσης, εμπορίας ανθρώπων και παρατεταμένης κράτησης. Άτομα που έχουν υποβάλει επαναληπτικές αιτήσεις επίσης διατρέχουν κίνδυνο, καθώς έχουν ήδη περιορισμένη πρόσβαση σε υποδομές, ανάλογα με τη διακριτική ευχέρεια των αρχών. Οι εξώσεις θέτουν σε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο αυτή την ομάδα, καθώς και όσους αναμένουν να υποβάλουν αιτήσεις αλλά αντιμετωπίζουν καθυστερήσεις λόγω έλλειψης κρατικών υπηρεσιών διερμηνείας, αυξάνοντας τον κίνδυνο εξαθλίωσης.

♦ Σύντομα χρονικά διαστήματα ειδοποίησης με περιορισμένες εναλλακτικές επιλογές στήριξης

Σε ορισμένες περιπτώσεις, οργανώσεις αναφέρουν ότι οι αρχές των δομών ενημέρωσαν τους διαμένοντες για την απομάκρυνσή τους μία εβδομάδα νωρίτερα. Σε άλλες περιπτώσεις, η ειδοποίηση δόθηκε μόλις την προηγούμενη ημέρα, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να συλλέξουν όλα τα προσωπικά τους αντικείμενα πριν την έξωση. Αλλού, ενόψει της απομάκρυνσης, άτομα μεταφέρθηκαν εσωτερικά εντός των εγκαταστάσεων. Για παράδειγμα, στη Λέσβο, δικαιούχοι Διεθνούς Προστασίας μετακινήθηκαν από κοντέινερς σε πιο απομακρυσμένα σημεία της δομής, σε σκηνές που μοιράζονται με άτομα που δεν γνωρίζουν, αυξάνοντας έτσι την επισφάλεια και τους κινδύνους για τη σωματική και ψυχική τους υγεία. Η Mobile Info Team (MIT) βρίσκεται επίσης σε επαφή με άτομα, συμπεριλαμβανομένων οικογενειών με μικρά παιδιά, που έχουν εκκρεμείς αιτήσεις για άδεια διαμονής, που έχουν λάβει ειδοποιήσεις έξωσης συνοδευόμενες από απειλές, γεγονός που εντείνει την ανησυχία τους:

«[...] Ο διευθυντής της δομής μας είπε ξανά να φύγουμε, αν δεν βρούμε σπίτι, θα φέρει την αστυνομία για μας [...].»

- Μαρτυρία άντρα που διαμένει σε δομή στην περιοχή της Αθήνας, ο οποίος ειδοποιήθηκε για την επικείμενη έξωση της οικογένειάς του, η οποία περιλαμβάνει τρία ανήλικα παιδιά.

Αντίστοιχα, το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (Greek Council for Refugees - GCR) αιτήθηκε πρόσφατα την παράταση της παροχής στέγασης για μια επταμελή οικογένεια Αφγανών, που περιλαμβάνει μια έγκυο γυναίκα και δύο παιδιά με αναπνευστικά προβλήματα. Παρά τις πολλαπλές και επείγουσες ευαλωτότητες, η οικογένεια δεν έχει πλέον επίσημα άδεια να παραμείνει στη δομή μετά την προθεσμία των 30 ημερών, και προς το παρόν δεν έχει πρόσβαση σε εναλλακτική κρατική στέγαση.

Λαμβάνοντας υπόψη τα διαχρονικά κενά στην παροχή κρατικής στέγασης, μη κρατικοί φορείς έχουν δαπανήσει εκατομμύρια ευρώ τα τελευταία χρόνια για την εύρεση εναλλακτικών λύσεων. Τα τελευταία έτη, η οργάνωση Love Without Borders for Refugees in Need και οι συνεργαζόμενοι φορείς της εκτιμούν ότι δαπανούν κατά μέσο όρο 2,1 εκατομμύρια ευρώ ετησίως για παροχή υπηρεσιών στέγασης. Ωστόσο, τα καταφύγια αντιμετωπίζουν ελλείψεις χωρητικότητας με αποτέλεσμα να απαιτείται αναμονή αρκετών εβδομάδων προκειμένου να φιλοξενηθεί κάποιος. Επιπλέον, η σημαντική μείωση της χρηματοδότησης οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών που προσφέρουν αυτές τις λύσεις στέγασης έχει οδηγήσει πολλές σε περιορισμό της δυναμικότητάς τους. Η MIT έχει επικοινωνήσει με αρκετά καταφύγια, τα οποία όλα ανέφεραν ότι δεν διαθέτουν χώρο για τη φιλοξενία επιπλέον ανθρώπων.

«Τα τελευταία οκτώ χρόνια, η στέγαση υπήρξε ο βασικός μας στόχος. Ωστόσο, λόγω σημαντικών απωλειών στη χρηματοδότηση, διατρέχουμε πλέον τον κίνδυνο να μην μπορέσουμε να συνεχίσουμε τη δουλειά μας μακροπρόθεσμα [...] Ενθαρρύνουμε μεγαλύτερη λογοδοσία από την ελληνική κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.»

- Kayra Martinez, ιδρύτρια της Love Without Borders for Refugees in Need

Τα δημοτικά καταφύγια για άστεγους, επίσης, συχνά δεν αποτελούν λύση, καθώς έχουν αυστηρές προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, όπως η κατοχή έγκυρων εγγράφων – κάτι που καθυστερεί σημαντικά λόγω της χρονοβόρας γραφειοκρατίας – καθώς και η γνώση ελληνικών ή αγγλικών. Η απομακρυσμένη τοποθεσία των περισσότερων δομών περιορίζει ακόμη περισσότερο τη δυνατότητα των ανθρώπων να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες ή να βρουν κατάλληλη εναλλακτική στέγαση, ιδίως αν ληφθεί υπόψη ότι το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου δεν οργανώνει τακτική μεταφορά προς τις πόλεις, και κατά συνέπεια προς τις απαραίτητες υπηρεσίες.

Τέλος, παρότι ορισμένα άτομα μπορεί να έχουν δικαίωμα στην εργασία, οι άνθρωποι σε κίνηση καταφέρνουν συχνά να βρουν μόνο δουλειές με κακές εργασιακές συνθήκες και πολύ χαμηλούς μισθούς, που δεν επαρκούν για την ενοικίαση καταλύματος. Αυτό προσθέτει περαιτέρω πίεση στα άτομα που ειδοποιούνται για επικείμενη έξωση, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις αυξημένης ευαλωτότητας. Για παράδειγμα, το ίδιο άτομο που βρίσκεται σε επικοινωνία με τη Mobile Info Team και αναφέρεται παραπάνω, επισημαίνοντας πως τα έσοδά του δεν επαρκούν για να στηρίξει την οικογένειά του, και ενώ του έχει κοινοποιηθεί έξωση από δομή στην περιοχή της Αθήνας αναφέρει:

«Υπάρχουν οργανισμοί που μπορούν να μας βοηθήσουν να βρούμε σπίτι ή να μας στηρίξουν οικονομικά με μέρος του ενοικίου; Ζητούν πολλά για το ενοίκιο και δεν μπορώ να τα καλύψω όλα, γιατί τα χρήματα που παίρνω από τη δουλειά μου είναι λίγα και η οικογένειά μου είναι μεγάλη.»

Για όλους αυτούς τους λόγους, οι εναλλακτικές λύσεις εκτός δομών είναι συχνά ουσιαστικά απρόσιτες, αυξάνοντας τον κίνδυνο αστεγίας. Όπως και στο παρελθόν, η εντολή του Υπουργείου ενέχει τον κίνδυνο να οδηγήσει ανθρώπους σε επισφαλείς λύσεις: διανυκτέρευση στον δρόμο, εγκατάσταση σε αυτοσχέδιους οικισμούς ή κατάληψη υπερπλήρων διαμερισμάτων. Οι άθλιες αυτές συνθήκες διαβίωσης συνοδεύονται από τον κίνδυνο εκφοβισμού και βίας από τις αρχές, οι οποίες έχουν πραγματοποιήσει εφόδους σε καταλήψεις και αυτοσχέδιους καταυλισμούς.

Ως συνέπεια, οι εξώσεις από κρατικές δομές μπορούν να οδηγήσουν ανθρώπους σε καταστάσεις που ενέχουν απτούς κινδύνους για την προστασία των θεμελιωδών τους δικαιωμάτων. Για τα παιδιά, των οποίων η παραμονή στις δομές επιτρέπει τη φοίτηση στο σχολείο, η έξωση ενέχει τον κίνδυνο διακοπής της εκπαίδευσής τους, ενώ παράλληλα μπορεί να οδηγήσει τους ενήλικες που εργάζονται σε κατάσταση όπου καθίσταται αδύνατο να διατηρήσουν την εργασία τους. Για ευάλωτα άτομα – γυναίκες, παιδιά, άτομα με αναπηρίες ή προβλήματα υγείας – η έξωσή τους από τις δομές μπορεί να τα εκθέσει σε σοβαρές μορφές βλάβης. Σε αυτούς τους κινδύνους περιλαμβάνονται ο επανατραυματισμός, η εκμετάλλευση, η εμπορία ανθρώπων και η αστυνομική βία, γεγονός που αυξάνει τον κίνδυνο απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης και παραβιάζει, όπου έχει εφαρμογή, το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, παραβαίνοντας τόσο το δίκαιο της ΕΕ όσο και το διεθνές δίκαιο.

◆ Οι υπογράφουσες οργανώσεις απευθύνουν έκκληση προς το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου:

- Να ανακαλέσει την εντολή έξωσης των ανθρώπων σε κίνηση από τις δομές
- Να διασφαλίσει ότι, σε περίπτωση απομάκρυνσης ατόμων, αυτή θα πραγματοποιείται μόνο εφόσον έχουν εξασφαλίσει ασφαλή και κατάλληλη εναλλακτική στέγαση που εγγυάται ότι δεν θα βρεθούν σε κατάσταση εξαθλίωσης και αστεγίας, και τους επιτρέπει να ασκούν τα δικαιώματά τους με τρόπο που σέβεται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια
- Να υλοποιήσει ένα βιώσιμο και αξιοπρεπές πλαίσιο υποστήριξης και ένταξης που διασφαλίζει την κατάλληλη στέγαση για τους ανθρώπους σε κίνηση, ανεξαρτήτως της νομικής τους κατάστασης, κατά τη διάρκεια και μετά την παραμονή τους σε δομές προσωρινής υποδοχής.

◆ Υπογράφοντες:

Mobile Info Team
Equal Legal Aid
Greek Council for Refugees
Refugee Legal Support
Fenix - Humanitarian Legal Aid
Legal Centre Lesbos
Drapen i Havet
Drapen i Havet Stagona
Greek Forum of Refugees
HIAS Greece
Symbiosis-Council of Europe School of Political Studies
Love Without Borders for Refugees in Need
Refcheckpoint
SafePlace Greece

Project Armonia
Defence for Children
Arsis Association for the Social Support of Youth
Collective Aid
Samos Volunteers
Network for Children's Rights
EmpowerVan
Equal Rights Beyond Borders
ECHO100PLUS
INTERSOS HELLAS
I Have Rights
NAOMI Ecumenical Workshop for Refugees
MKO Meraki Humanitarian Support
Second Tree
Changemakers Lab
Γιατροί Χωρίς Σύνορα-Ελληνικό Τμήμα/Doctors Without Borders-Greek Section
Boat Refugee Foundation